

A nők „elsárányosodásának” asztrológiai vetületei

Nem egy férfi szájából hallottam már, hogy azért nem szeretne nőszülni, mert abból a nőből, akit feleségül vesznek, előbb-utóbb házisárány lesz. Nőként persze az első zsigeri reakcióm a tiltakozás, de most mégis szeretném górcső alá venni, hogy asztrológiai szemszögből nézve milyen folyamatok járulhatnak hozzá ennek a nem is olyan ritka prekoncepciónak a kialakulásához.

1. Új minőségek megjelenése a párkapcsolatban

Amikor egy férfi és egy nő találkozik, akkor jellemzően a Vénusz és a Mars szintjén ébred (ha ébred) köztük vonzalom. Pontosabban: a férfi képletében a Vénusz, a nő képletében a Mars helyzete ad információt arról, hogy milyen típusú partnerhez vonzódik, és az a bizonyos 'kattanás' is ezen princípiumok szintjén történik meg. A házassággal azonban (és sokszor már az együttéléssel is) színre lép a Hold és a Nap. Persze addig is jelen voltak, de ezúttal új minőségükben is megjelennek: a Hold, mint feleségszerep, a Nap, mint férjszerep. És ilyenkor néha jön a meglepetés: „ki ez az ember itt mellettem?” Pedig csak ugyanannak az embernek egy másik személyiségrésze. Szerencsés esetben „ő” is szimpatikus, néha azonban kezdődhet előlről a csiszolódás.

2. Egy 'alvó' személyiségrész öntudatra ébredése

Ezt egy kicsit messzebről kezdeném. Amikor megszületünk, akkor nem tiszta lappal indulunk, hanem hozunk magunkkal energiamintákat, amik aztán a különböző élethelyzetekben találják meg a helyüket. A környezeti hatások, főleg a szülői nevelés, jelentősen befolyásolják azt, hogy a belső pszichés valóságunk (köznyelvi szavakkal élve a természetünk, temperamentumunk, személyiségünk) milyen módon nyilvánul meg később, a mindennapi helyzetek során. A humanisztikus asztrológiai közelítés úgy tartja, hogy a személyiségünk nem egységes egész, hanem több belső szereplőből áll. Fontos az, hogy ezek a belső szereplők mind teret is kapjanak, és egymással működjenek is együtt. Időről-időre előfordul, hogy egyik-másik szereplőt kirekesztjük, például mert nem tudjuk harmonikusan beilleszteni a többi közé, vagy mert „lenevelnek” minket róla.

Néha aztán egy-egy ilyen – addig kirekesztett - személyiségrészünk mégis magára talál (többnyire önismereti munka vagy egy jelentős külső esemény hatására). Mivel azonban hosszú évek során nem kapott teret, így először egy nyersebb formájában jelenik meg. Nőknél az elnyomott személyiségrész gyakran Kos vagy Oroszlán jegyéhez köthető. Így, amikor egy ilyen belső szereplő mégis működni kezd, akkor eleinte harcosnak, erőszakosnak, túl dominánsnak hathat. Azonban a folyamat mindenképpen üdvözlendő, akkor is, ha a környezetnek ez nehézséget okoz. Ugyanis ez egy esély arra, hogy az adott ember önazonos legyen.

3. Anya- és feleségkép illetve apa- és férjkép összemossa

Az elsődleges kötődési mintáinkat a szüleink adják. A velük, főleg az ellenkező nemű szülővel való viszonyunk erősen meghatározza azt, hogy a későbbiekben hogyan működünk egy párkapcsolatban. Ezt a születési ábra is alátámasztja: a férfi képletben a Hold anya- és feleségképet is jelöl, a női képletben pedig a Nap apa- és férjképet. Így aztán előfordul az, hogy az ellenkező nemű szülőnkkel való viszonyunk sajátosságát 'rávetítjük' a partnerünkre, és aszerint reagálunk. Például ha egy férfi édesanyja gyakran veszekedett, akkor előfordulhat, hogy a felesége megnyilvánulását is konfrontációnak veszi, akkor is, ha esetleg nem volt az. Mindennek a kezelése sok tudatosságot, odafigyelést és önismeretet igényel.

Hiszek abban, hogy kellő törődéssel, szeretettel és kölcsönös figyelemmel a legtöbb párkapcsolati probléma kezelhető és feloldható. Ez eszköz a férfiak számára, hogy megelőzzék a „sárányosodást”. És a nők is számtalan módon fejezhetik ki szükségleteiket. Ha a kapcsolatban nem ellenfelek, hanem szövetségesek vesznek részt, ha a céljuk a harmónia fenntartása vagy helyreállítása, akkor jó esélyeik lesznek egy hosszú távú, építő jellegű és boldog párkapcsolatra.

Kocsis Dóra

www.kocsisdora.hu